

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ
รับที่..... ๓๑๕๖ ลงวันที่
๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ๑๒.๒.๕

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/ ๑๐๕๔๖

สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

ว) มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การทบทวนกฎหมายที่ตราโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๕๕๐

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓/ว(ล) ๑๐๔ ลงวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐธรรมนูญแจ้งขอให้สำนักงานศาลยุติธรรม
พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายที่ตราโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอคณะกรรมการรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาทบทวน ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ
ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เรื่อง การทบทวนกฎหมายที่ตราโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒๕๕๐
ในส่วนที่เสนอให้ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมนั้น มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
ศาลยุติธรรม จำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับแรก พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐
สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นว่า ในประเด็นเกี่ยวกับการล่อซื้อนั้น ศาลฎีกาได้มีแนวโน้มฉวยไว้ชัดเจนว่า
หากการล่อซื้อเป็นการก่อให้ผู้บริสุทธิ์กระทำความผิด พยานหลักฐานที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากการล่อซื้อ^{จะเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นโดยมิชอบ ต้องห้ามมิให้รับฟังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ}
อาญา มาตรา ๒๒๖ แต่ถ้าจำเลยมีพฤติกรรมเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษอยู่ก่อน แล้วเจ้าพนักงานไป
ล่อซื้อเช่นนี้เป็นเพียงการแสดงภาพพยานหลักฐานในการกระทำความผิดของจำเลย จึงเป็นพยานหลักฐาน
ที่เกิดขึ้นโดยชอบสามารถรับฟังได้ตามกฎหมาย ดังนั้น การที่กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด
ให้อำนาจและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการที่เจ้าพนักงานจะไปล่อซื้อไว้ด้วย จึงไม่ได้เป็นการสนับสนุน
หรือยอมรับการล่อซื้อที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด กรณีไม่จำต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายนี้ ฉบับที่สอง
พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นว่า บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูป
กฎหมายยังไม่มีความชัดเจนว่าจะเสนอแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นใด จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็น

ในขั้นนี้ ...

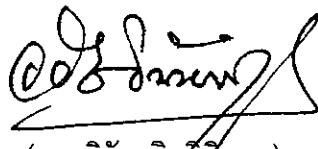
ในขั้นนี้ได้ และฉบับที่สามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๗๒ สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นว่า ศาลแรงงานจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๗๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศาลชำนาญพิเศษ พิจารณาพิพากษาคดีแรงงาน ได้แก่ คดีตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เป็นต้น รวมทั้งกรณีละเอียดระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง หากคู่กรณีไม่สามารถตกลงกันได้ ศาลจะพิจารณาตัดสินชี้ขาดตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยคำนึงถึงความเป็นธรรม ความสงบเรียบร้อยของสังคม และการรักษาสัมพันธภาพที่ดีของนายจ้างและลูกจ้าง ส่วนการพิจารณาคดีใช้ระบบไต่สวน องค์คณะผู้พิพากษาเป็นระบบไต่ภาคี ประกอบด้วย ผู้พิพากษาสามฝ่าย คือ ผู้พิพากษาซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ ผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและผู้พิพากษาสมทบฝ่ายลูกจ้าง จำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน ร่วมเป็นองค์คณะการพิจารณาพิพากษาคดี ดังนั้น จึงประจักษ์แล้วว่า ศาลแรงงานเป็นศาลชำนาญพิเศษโดยแท้ที่ใช้กระบวนการพิจารณาคดีในระบบไต่สวนต้องตามเจตนาณ์ของกฎหมายและความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้ว จึงไม่จำต้องมีการแก้ไขหรือทบทวนอีก

นอกจากนี้ ตามที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้เสนอความเห็นให้คงเนื้อหากฎหมายต่อไปนี้ไว้เช่นเดิมแต่มีข้อควรพิจารณา คือ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้มีการพิจารณาทั้งระบบโดยเฉพาะตำแหน่งของผู้พิพากษา และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ในเรื่องให้มีการพิจารณา เรื่องการแต่งตั้ง การให้พันตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษ ข้าราชการตุลาการทั้งระบบ สำนักงานศาลยุติธรรมขอเรียนว่า การบรรจุ การแต่งตั้ง การพันจากตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษข้าราชการตุลาการนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๐ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในการบรรจุ การแต่งตั้ง การพันจากตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษข้าราชการตุลาการ ไว้อย่างชัดเจนและมีความเหมาะสมตามหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาแล้ว ในส่วนพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเห็นว่าควร มีการพิจารณาในเรื่องการกำหนดตำแหน่ง การกำหนดอัตราจ้างและการเกษียณอายุของผู้พิพากษาและตุลาการทั้งระบบนั้น ขอเรียนว่า มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติตั้งกล่าวไว้กำหนดให้คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ซึ่งมาจากตัวแทนของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมแต่ละชั้นศาลที่มีความรู้ความเข้าใจองค์กรและการบริหารงานศาลยุติธรรม มีอำนาจในการกำหนดตำแหน่ง การกำหนดอัตราจ้าง และการเกษียณอายุของผู้พิพากษาและตุลาการไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสมแล้ว

ทั้งนี้ หากมีการบรรจุภาระการประชุมเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าวหรือที่คณะกรรมการ
เห็นว่าเกี่ยวข้องกับศาลมติธรรมเข้าที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีวันใด ขอให้แจ้งสำนักงานศาลยุติธรรม
ทราบด้วยเพื่อจะได้พิจารณาส่งผู้แทนเข้าร่วมซึ่งจะให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของ
คณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิรัช ชินวิษณุกุล)

เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม
กลุ่มพัฒนากฎหมาย
โทร. ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑
โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑